

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

Ethicè.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](#)

mæ, & artis expugnandi viros. Sumit igitur cultum & comitatum pro ea re, quam agitabat. Cydno fluvio subvehi se molliter jubet navi avara, remigio argentato, velis purpureis, ad modulos tibicinum, & citharædorum. Ipsa recumbebat sub conopeo aureo, gemmis distincto: pueri formosuli, habitu Cupidinum adstabant, & ministrabant, quidam ventulum ei facientes. Virgines & ancillæ instar Nympharum per forulos & tabulata navis disponebantur. Ad ripam utramque frequentes ab obvijs, & visoribus aræ & odores. Quid verbis opus? passim voces (& res ita erat) *Venerem ad Bacchum venire commessatum.* Lips. in Monit. Pol.

SYMBOLVM XXI.

Alcithoë & sorores, in vespertiliones.

4. Metam.

Ethicè.

1. Feminarum labor, lanifictum. 2. Neglectus cultus divini.

Indicta fuerant Bacchi (ad eo Deus hic religione mentes tenebat) per Sacerdotes ejus, festa sacrificia. Fit undique concursus ad illa per omnem Thebaidis regionem, portentis, quæ memoravimus, attonitam. Tamen, ut pervicax est feminarum ingenium, non defuit mulier Thebana (nomen ei Alcithoë) quæ quamvis cum sororibus, oculis, auribusque perciperet quantis ab omni ætate & conditione celebraretur Bacchus honoribus, noluerunt tamen animum inducere ad sua studia alijs attemperanda. Et quia lanificio dabant operam, tanto magis urgabant domi pensum, quanto frequentiores alias ex ædibus suis matronas evocabat colendi Numinis ardor. Viderunt

Immunesque operum famulas, dominasque suorum

Pectora pelle tegi, Crinales solvere vittas,

Serta comis, manibus frondentes sumere thyrfos.

Nihil ex eo sunt motæ Alcithoë & sorores, Minei filiæ; instant labori, pertexunt telam, contemnunt diem festum. Et ecce tibi! dum totæ sunt in deducendo filio, subitus tympanorum strepitus allabitur ad aures, tibiarum præterea cantus, & cymbalorum sonitus; neque tamen unde

unde accideret, pompā jam longius Bacchica ab ædibus dilapsa, conijcere poterant. Jämque non aures modò mulceri modulis, sed nares quoque odoribus myrræ, storacisque aspergi, præsentissimo Dei in conclave ipsum adventantis indicio. Quid, quod subito telæ verterentur in vites & hederas, fila transirent in palmites, stamina verterentur in pampinos: uvaeque maturæ de fusis, tanquam de vitibus penderent. Et quoniam exactus dies in crepusculum vergebant, terrorem augebant intendentes se tenebrae & nova cum his monstra; nam visa domus à fundamentis concuti, lampadum ardere faces, & horrisoni ferarum ululatus audiri. Igitur exterrefactæ fugere, & ubi ubi possent, latebras querere. Quod dum faciunt, repentina metamorphosi cæperunt in vespertilioes mutari

— parvos membrana per artus
Porrigitur, tenuisque includunt brachia pennæ,
Nec qua perdiderint veterem ratione figuram
Scire sinunt tenebrae; non illas pluma levavit:
Sustinuere tamen se perlucentibus alis:
Conataque loqui, minimam pro corpore vocem
Emittunt: peraguntque levi stridore querelas:
Tectaque, non silvas celebrant, lucemque perosæ
Nocte volant, seroque tenent à vespere nomen.

Ethica.

1. (a) Quædam sunt in his feminis laudanda, quædam vituperanda. Commendationem meretur, quod otij fugientes, manus lanificio occupârint. Romani veteres in nuptijs non secus *Thalassionem* seu *Thalassum*, ac Græci *Hymenæum* celerabant; ut videlicet hac nuptiali voce provocarentur novæ nuptæ ad lance opificium; nam Varrone teste Prisci thalassionem vocabant quasillum seu calathum, vas vimineum, in quo feminae reponunt ea, quæ ad nendum & texendum pertinent. In fœdere etiam inter Romanos & Sabinos percusso, lex & conditio hæc est facta, ut volentes, lubentes matronæ apud viros, à quibus raptæ erant, manerent, omnium operum atque munierum vacationem, præterquam lanificij habituæ, ut est à Plutarcho in Romulo proditum. Hinc sponsæ, quod præter alios refert Plinius lib. 8. c. 48. *colum* & *fusum* secum in domum sponsi inferebant, virorumque januam lana corona-

O

bmat

(a) *Feminarum labor lanificium.*

banq ac cingebant: hac quoque ceremonia indicantes, lanæ facienda laborem in domo maritali exercendum. Et constat è lib. 1. Livij Lucretiam illam, castimoniae decus, sera nocte lanæ deditam, interque lucubrantes ancillas in medio ædium sedentem à Collatino marito, juvenibusque Tarquinij inventam esse. Non minus nota est alterius heroinæ, Penelopes, Vlyssis uxor in Ianifio industria, de qua plura inferiùs. Virgilius quoque lib. 8. Aeneid. bonæ matrisfamilias sedulitatem laudat.

Cui tolerare colō vitam, tenuique Minerva;
Impositum cinerem, & sopitos fuscitat ignes
Noctem addens operi, famulásque ad lumina longo
Exercet penso, castum ut servare cubile
Conjugis, & possit parvos educere natos.

S. Hieronymus instituens nobilissimam virginem Demetriadem: Habeto, ait, lanam semper in manibus, vel staminis fila pollice deducito, vel ad torquenda subtegmina in alueolis fusi vertantur. Et alibi ad *Lætam* de institutione filiae: Discat & lanam facere, tenere colum, ponere in gremio calathum, rotare fusum, stamina pollice ducere. Magni illius Alexandri vestem non alia manus, quām sororum texuerunt, ut memorat Curtius lib. 5. c. 8. Quin ipsa Pallas seu Minerva linum, lanāmque tractavit, hinc & pro oleo, & lanificio usurpatur. Vnde hic Ovidius Alcithoēn loquentem inducens canit:

Nos quoque, quas Pallas, melior Dea detinet, inquit,
Vtile opus manuum vario sermone levemus.

Lanificium etiam Satyricus castis feminis attribuit. Juven. Sat. 6.

Præstabat castas humilis fortuna Latinas
Quondam, nec vitijs contingi parva sinebant
Tecta labor, somnique breves, & vellere Thusco
Vexatae, duræque manus.

Salomon Proverb. 31. encomia matronæ numeris omnibus absolute depingens, lanificij meminit: *Lanam* inquit, & *linum* quæsivit, & operata est consilio manuum suarum, hoc est artifices manus admovit operi texendi, ultrò, sine monitis, sine jussu mariti: laborem ipsamet quæsivit, & lineas ac laneas vestes confecit.

II. (b) Cur igitur Alcithoë & sociæ Mineides (Minei, ut diximus, filiae) tam gravem laboris honesti ac utilis pœnam dederunt? audi Poëtam:

----- Ismenides (c) adsunt,

(b) Neglectus cultus divini. (c) Thebana mulieres.

Jussaque

Jusſaque sacra colunt. Solæ Mineides intus
Intempestivâ turbantes Sacra Minervâ
Aut ducunt lanas, aut stamina pollice versant.

En causam. Intempestivæ Minervæ, seu lanifico labore operam
dabant, eo tempore, quô curæ ad rem divinam convertendæ. Monet
Ecclesiastes c. 3. *Omnia tempus habent.* Græcè οὐκέτι τῷ πάντι πράγματι.
Opportunitas est omni rei, vel negotio. Sapienter Boëtius lib. 2. de
Consol. Metro. 6.

Signat tempora proprijs
Aptans officijs Deus;
Nec quas ipse coercuit
Miseri patitur vices.

Peccârunt hic Mineides, quæ qua superstitione alios colebant Deos
ac Deas, hæc quoque sacra lanificio suo anteponere debebant. Qua-
rum præpostoram diligentiam ac labore imitantur multi, dum negle-
ctis divinis, nimium studium lucris impendunt terrenis. Diu, noctu-
que rotantur curis, agunt, fatagunt, currunt, sudant, conquirunt: in
eo sunt toti, rem ut familiarem augeant, immemores cœli, Deique. Sed
quo fructu? Denique *Vespertilio* evadunt, qui neque aves sunt, ne-
que mures: volant sine pennis, suūmque volatum crepusculo vespertino
paucis circa tectum flexibus absolvunt, neque lucis patientes, neque no-
ctis. Ita hi, quos nimia quæstus cupiditas excæcavit, nec terram pos-
sident, à qua citò avelluntur; nec cœlum acquirunt, quod serò nun-
quam quæsierunt. Videntur quandoque subvolare nonnihil, & frigi-
dum in astra suspirium mittere; sed mox in terram amore habendi re-
labuntur. Sic dum curam ex cura, tanquam filum è filo trahunt, &
nescio quas spes contexere videntur, post breve vitæ spatiū exactum,
serò deprehendunt in vanum se laborasse: indignos esse, qui lucem sem-
piternæ felicitatis aspiciant: dignos, qui noctem illam horrendam, nul-
lis unquam supplicijs finiendam ducant; fietque verum lemma, quod
vespertilioni volanti additur: *Sol absens dat mihi lumen.* Aperient de-
nique oculos ad inferos damnati, & in tenebris videbunt calamitates nul-
lo calamo describendas.

SYM-